UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Senatusconsulto Orficiano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

pater remanet agnatus filio emācipato mortuo. Si aliqs agna
tus meus moritur ipſe mortuus non eſt niſi agnatꝰ, ſꝫ ego ī cuiꝰ
pſona, non eſt facta mutatio remaneo ei agnatus: vnde ei ſucce
do tāquā agnatꝰ emācipatus morit̄ q̊ ad ius ciuile. nō admittit
filius per emācipationē iura agnatiōis, ſꝫ pr̄ in cuiꝰ pſona nul
la facta ē mutatio, rō eſt agnatiōis ⁊ ideo hꝫ duo tanquā pr̄ ſucce
dit filio emancipato ⁊ non econtra. Hec ratio nō eſt bona: quia
ſm hoc agnati non emancipati in cuius perſona nec dicā quod
hoc non eſt: quia pater remanet ei agnatus non eſt facta muta
tio, ſuccederet iſti filio emancipato, ⁊ iſte eis nō ſuccederet, ⁊ ap
probo gl. qꝛ pr̄ ſuccedit filio emancipato, ⁊ nō ecō, nec dicā quod
3 hoc eſt qꝛ pater remanet ei agnatus ⁊ non eſt econtra. † Sed di
co ꝙ habebat pater ius ſuccedendi filio olim per pactum exp̄
ſum, ⁊ hodie lex ſine pacto ius iſtud ſibi reſeruat vt hic. ⁊ C. de
emanci. lib. l. vltima. ⁊ reſpice ꝙ dixi. ſ. de l. agna. ſuc. ⁊ eris co
pioſus iſta materia.

De Senatuſconſulto Tertuliano. Rub.

1 ☞ Filiafa. nupta alicui an remaneat in poteſtate patris.

LEx duodecim tabularū

ita ſtricto iure. Scd̄m Senatuſc. Ter. mater non
ſuccedebat filio, niſi deficientibus omnibꝰ agna
tis: nā mater erat cognata filio: qꝛ p ſeipſam, ⁊
ſic per perſonā feminini ſexꝰ attingebat filio: er
go cognata erat filio: ⁊ deficientibus demū agnatis, vel excluſis
mr̄ admittebatur, factum eſt Senatuſc. Tertullianum, quo con
ſultum eſt matri: ſꝫ ſemiplene: qꝛ ſolū conſulitur per id ſenatuſ
con. matribus habentibus tres filios vel quatuor ſi ſit in po
1 teſtate acquirent ei in cuiꝰ eſt poteſtate. † Et ex hoc nota, ꝙ filia
familias vxor alicuiꝰ eſt ī poteſtate patris: vnde lꝫ ſit cōiugata ⁊
habitet ſeorſum a patre cū marito ſuo. nihilominus remanet in
patria poteſtate. hoc nō eſt dicūt ruſtici, tn̄ hoc eſt verū vt hic, ⁊
C. ꝺ cōdit. īſer, Et ſi vxor. qꝛ certi ſūt modi exeūdi ꝺ patria pōta
te ⁊ iſte modus non eſt de illis, ⁊ iſte modꝰ argueretur vt tradit.
ff. de his qui ſūt ſui vel alieni iuris. l. patre furioſo. iure Lōbar
do aliud eſt vnde iſta filia cōiugata ex quo manet ī patria poteſ
tate acqrit patre iubēte hr̄ditatē vt. ff. de acqui. here. l. q ī, alie
na. Hodie pōt ēt patre ꝓhibēte aduentitiā acqrere, vt. C. de bo
nis que lib. l. vlt. vnde ſi cōſentiāt ambo ambobꝰ acqrit̄ vſuſfru
ctus ſibi ꝓprietas ſi ſolus filius vel filia totum ſibi acqrit̄, ſi ſo
lus pater, ſoli patri acquiritur totum.

1 ☞ Pater an preferat̄ matri in ſucceſſione filij vel filie. ⁊ an auū
excludat mater.
2 Regula, ſi vinco vincentem te, ergo, vinco te, quomodo intelliga
tur ⁊ quando habeat locum.

Preferuntur autē. ver. pater

1 vero vtriuſqꝫ, ⁊c. Ibi ꝺr † ꝙ pater preponitur matri in ſucceſſio
ne filij vel filie: ſꝫ auus excluditur a matre. Iſte tractatus hꝫ lo
cum ī emācipato filio: qꝛ filiꝰ in poteſtate nō hꝫ hereditatē, ſꝫ a
linſ ſui qui eſt nepos ad auū ⁊ pater matrē. Pone oēs tres eſſe
2 ſimul, auū, patrē, ⁊ matrem: tunc † fallit regula que dicit, ſi vin
co vincentem te, ergo vinco te. Pater dicit, ego vinco matrem,
⁊ mater vincit auū deberet cōcludere pater, ergo ego vinco auū,
ſed non deberet vincere, imo auus vincet patrē, vt. ff. eo. ad Ter
tul. l. equiſſimū. §. j. Si eſſet auꝰ ⁊ pr̄ tātū, auꝰ vinceret patrē. Di
cit ergo auus matri, ego vinco patrē, vt ī. l. illa ad Tertullianū.
l. equiſſimū. ⁊ pater te vinceret vt hic. ergo ego vincerē te matrē.
ecce exemplū regule, da inſtātiam in eiſdē terminis: loquit̄ pat̄
auo diceret patri vincerem te hic mater te vinceret. Hoc eſt ve
rū ſi mater ⁊ auus eſſent ſoli, ſed nō ſi oēs tres eſſent ſimul auꝰ,
pater, ⁊ mater, imo auus patrē ⁊ matrē: ⁊ ſic eſt vera regula. ſ. l.
illa equiſſimum, vt hic: ergo ego vincerem te. vnde iſte falſum cō
cluderet, vt in l. illa equiſſimū. auus vincet patrem, dico ꝙ non
fallit regula in eo. caſu: qꝛ vinco vincentem te, ⁊ non vinco reſiſtit
ibi vinco vincentem te, alias non vinco te in caſu alio. vnde ī eo.
caſu non inuenias fallacē regulā in ī terminis predictis. Sꝫ fal
lit illa regula, ſi vinco vincentē te, ⁊c. in authēt. de equalit. do. §.
his conſequens. creditor qui credidit ī emptionē rei. vincit cre
ditorē habentē expreſſam cōuentionē. Et mulier nō vincit eū,
ſꝫ vincit eū qui credidit empti. rei, vt. C. qui po. in pig. ha. l. aſſi
duis. Alibi fallit illa regula in aut̄. q mo. natu. effi. ſui. §. diſcre.
Dico ꝙ in caſu noſtro corrigitur: qꝛ ſi ſint oēs ſimul, pater, ⁊ auꝰ
⁊ mater, vt in auus nō excludit patrē imo excludētur ⁊ admittē
tur pater ⁊ mater, vt ī aut̄. de hered. que ab inteſt. defe. §. oīs Un
de dico correctā legē illā. ff. ad Tert. l. equiſſimū que ponit illꝫ
ſi vinco vincentem te, ergo vincam te. qn̄ ſimul ſunt auus, pater
⁊ mater.

Sed nos conſtitutione. quam

⁊c. Facit imperator mentionem cuiuſdā cōſtitutionis. q̄rit glo.
Ubi dicit gl. ꝙ mater lꝫ non ſit mater trium vel quatuor libero
rum hꝫ ius ſuccedendi filio vt C. de iu. deli. l. ij.

1 ☞ Pater ⁊ mater ſimul admittuntur ad ſucceſſionem filioꝝ ⁊
quando.
2 Patris ⁊ matris equale eſt officium.
3 Mat̄ que nō petijt tutorē filio ſuo impuberi ſi decedat in pupil
lari etate mr̄ ei nō ſuccedit, ſecꝰ ſi ꝺcedat ī pubertate ⁊ de ratiōe.

Nobis viſum eſt ⁊c.

Ibi corrigitur inci
pit correctio impera a
toris. vnde no. ꝙ litera noſtra corrigitur in multis. per iſta pat̄
excludebat matrē, vt. ſ. eo. ver. pat̄ quoqꝫ ⁊c. ſimul admittuntur
vt auth. ꝺ here. que ab inteſt. §. cōſequens. Itē ſi erat mr̄ ⁊ ſoro
res cōſanguinee, mr̄ habebit dimidiā ſorores aliā: hodie ſucce
dūt ī capita, vt in auth. de nupt. §. ⁊ qm̄. Sꝫ hodie p aliā aut̄. ſo
rores cōſanguinee tātū, vel fratres cōſanguinei tātum excludū
tur per matrem in totū: qꝛ cōiuncti vtrunque ſimul admittunt̄
cum aſcendentibus in auth. de hered. que ab inteſt. §. ſi vero cū
1 aſcēdētib. † Itē corrigit̄ ⁊ illꝺ. ff. eo. ad Tert. l. eqſſimū. §. j. qꝛ ſi
erat auꝰ q emāciparet nepotē ⁊ pr̄ ⁊ mr̄, auꝰ ſolꝰ admitteret̄: ho
die ſolꝰ excluderet̄, vt in auth. de hered. q̄ ab inteſt. §. cōſequēs.
Et ſic iudices q tenent̄: qꝛ p gl. ī iſta materia neſcies ī q̊ debeat
eſſe ſtatus in duob. iurare ea q̄ dicta ſunt dubia iure. C. cauebat̄
ſi filiꝰ ī pōtate cōſtitutus habens multa q̊ ad ꝓprietatē ſi dece
deret pr̄ retinebat vſuſfructus, ⁊ ꝓprietas diuidebatur īter ſuc
cedentes, vt. C. eo. l. vlt. ⁊ C. de legit. hered. l. ꝺ emācipatis. Ho
die pr̄ ⁊ mr̄ veniūt ex eq̄: ſimiliter ſi ſunt pr̄ ⁊ mr̄ ⁊ fratres vtrin
que cōiuncti veniunt ſimul, vt in auth. de hered. que ab inteſta. ꝺ
fe. §. ſi vero cū aſcendentibus. Intelligo ſi ſit filius emancipatꝰ,
pr̄ ⁊ mr̄ ſuccedūt ex eq̄: ſꝫ ſi ſit ī poteſtate, pater toto tp̄e vite ſue
habebit vſumfructū, ⁊ ſola proprietas diuidetur inter patrem ⁊
⁊ matrē ⁊ fratres vtrinqꝫ cōiunctos ⁊ ꝙ filio mortuo, ⁊ patri re
ſeruetur vſuſfructus. ꝓbat̄, vt in auth. de hered. que ab inteſt. ꝺ fe.
§. illud eſt dubiū. Circa iura iſta iure antiq̊ cauebat̄ ſi filiꝰ emā
cipatus facit teſtm̄, relictis patre ⁊ matre preteriti. ſolus pater
hꝫ cōtratab. Et rūpit p ꝯtab. teſtamētum filie, mater repellebat̄
vnde pr̄ admitebat̄. cōtratab. mr̄ ſi eſſet ſola, haberet q̄relā: ſꝫ v
bi ſimul cū patre nullū habebat auxiliū. Dices tu hoc eſſe corec
tū vel ſi filiꝰ habēs caſtrēſe peculiū petierit patrē, ⁊ mr̄ā, ſolꝰ pr̄
iure atiquo admittebat̄. l. q̄ exequat patrē ⁊ matrē. ⁊ auth. ꝺ hr̄
q̄ ab inte. defe. §. cōſequens. noſtri in ſucceſſiōe ex teſtō nō repe
rio iſtā executionem, ⁊ video ꝙ quidam admittuntur ſimul ab ī
teſtato vt fratres cōſanguinei ⁊ vterini tantum non ex vno teſtō
ſoli cōſanguinei habent querelā, vt C. de inoff. teſt. lege. fratres.
2 † vbi ergo coliges tu exequatione patris ⁊ matris in ſucceſſiōe
teſtō: qꝛ auth. de here. que ab inteſt. §. conſequens. exequat eos
ab inteſtato, vt apparet ex rubrica. Certe regula dictat hoc vt ꝺ
beāt exeq̄ri: qꝛ eq̄le eſt officiū pr̄is ⁊ mr̄is. ff. ꝺ cura. furioſi. l. fu
rioſe matris. Et dicat ꝙ ſimul admittant̄ pater ⁊ mr̄ in ſucceſſio
ne ex teſtō dico ꝙ pater admittetur per contratab. mater per q̄
3 relā: ſic ⁊ alibi. ff. de cōtratab. lege. ſi. † Dicitur ī hoc ti mat̄ que.
a nō petit tutorē filio ſuo impuberi ꝺlinqt: vnde ſi ꝺcedat ī pupilla
ri etate, mr̄ ei nō ſuccedit vt hic, niſi eſſet minor tūc ſibi nō impu
taret, vt. C. ſi aduerte. deli. l. ij. Sed ſi decedat ī pubertate, lꝫ mat̄
ei nō petijt tutorē, tn̄ bene ſuccedit ei, vt. C. ad Tertullia. l. ma
tres. Que eſt cauſa? Dico qꝺ ſi non petijt mr̄ tutorē filio impu
beri, delinquit: cū decedit pupillus ī pupillari etate, nō pōt face
re teſtm̄, non pōt matrem priuare: ideo lex eam priuat: ſed cum
eſt fratris impubes pōt teſtari ⁊ hꝫ diſcretionē lex relinqt filio
punitionē, alias preteritionē matris vnde exheredet eā ſi vult.

ADDITIO.

a ¶ Non petit tutorem filio. Adde ꝙ mater q̄ nō petijt tutorem
dari filio lꝫ ipſa vel alij geſſerint ſꝫ nō legitime nō excuſat̄. Bar.
in. l. ſiue ingēua. §. ꝙ ſi pater. ff. ad Tertul. Nec ēt excuſatur ma
ter ſi pupillus deceſſit intra qnquaginta dies, ⁊ intra dictū tps
no petijt tutorē vt per eundem in. d. l. ſiue ingenua. §. cōfeſtim. ff.
eodem.

De ſenatuſconſulto Orphiciano. Rub.

DEx contrarium autē ⁊c.

Senatuſconſul. orphicianū factū fuit de filijs tan
tum addit imperator hic de nepotibus. gl. ꝺt idē
intelligo de pnepotibus: non adducit iura, ſꝫ dic
ꝙ hodie ſublata ſit differentia agnatiōis ⁊ cogna

tionis.⁊ in deſcendentibus agnatis,ſ.per lineam maſculinā ad mittunt deſcendentes in infinitum,ergo ⁊ cognatis i deſcēdēti bus per lineam femininā admittuntur deſcēdētes, in infinituꝫ, vt in auth.de heredi.que ab inteſta.deſe.§.nulla.

1 ☞ Agnatus ſi emancipetur an deſinat eſſe agnatus.Et nūqd patronus ſi emancipet deſinat eſſe patronus.

2 Hereditates que ſolum tolluntur minima capitis diminutione an ſint ille ſolū que ex lege duodecim tabularum deferuntur,an etiam que deferuntur iure pretorio.

3 Delegat⁹ nō pōt eſſe qui non eſt canonic⁹ vel i alia dignitate. Et ſi lit.cōteſta.deſinat eſſe canonicus an deſinat eſſe iudex.

4 Tutela defertur agnatis ſub nomine agnatoꝝ,⁊ ſi deſināt eſſe a gnati iam ſuſcepta tutela deſinunt eſſe tutores.

1 **Sciendum autem eſt ⁊c.** † Ibi dr qꝺ hrēditates q̄ ex Senatuſcon.Tertu.⁊ orphi.deferuntur,capitis diminutione minima non tolluntur,ſed hrēditates q̄ ꝺferūt ꝑ legē xij.tabula rū defertur hereditas agnatis:q2 agnati ſub nomine agnato rū:ſꝫ pꝫ ſenatuſcō.orphi.⁊ Tert.deferuntur hereditates ſub no minib.naturalib⁹,mr̄ filijs agnatio tollitur minima capitis di minutio:ſꝫ naturalis cognitio nō.Hec rō īuenitur,intellexit.l.ff. de cap.di.l.tutelas.ad vtraque aſſignator ꝯriū.Patrono defer tur hrēditas ex.l.xij.tab.vt.j.ꝺ ſucceſſ.libe.circa princip.ſi emā cipetur ne ad ſucceſſionem liberti.gl.ꝺt q2 emācipati ſunt igno. a l.xij.tab.⁊ ꝑ cā ꝺfertur hereditas liberti patrono.dico ꝙ imo ſi emācipet ſuccedit liberto,⁊ teneo rōem legis nō gloſſe.Agna tus ſi emancipetur,deſinit eſſe agnatus:ſꝫ patron⁹ ſi emācipet non deſinit eſſe patronus.vnde facit gl.hoc ar.emācipat⁹ ē inco gnit⁹ de iure ciuili,⁊ ſimul decepto ſicut hic.Tu cognſcis Cor ruſtū,Corruſtus eſt demens ergo ⁊c.vnde verū ē,patron⁹ inquā tū emācipatus eſt incognitus de iure ciuili vel.a.l.xij.tab.ſꝫ nō

inquātū patronus,ſub iſtis nominib⁹ ſu⁹ patron⁹ eſt quis nat⁹

2 iure ciuili:vnde in argu.gl.eſt fallentia accidentis.† In alio ca ue tibi.Dicit hec littera ꝙ ille hereditates ſolū capi.dimi.tollūt que ex.l.xij.taba.deferuntur.Contra,imo hrēditates q̄ deferūt iure pretorio tollunt ca.dimi.minima,vt.ff.vnde libe.l.vlti.glo. reſpōdet reſtringendo literā vt lib.ſolū excludat tantum illas q̄ deferuntur per ſenatuſcō.non illas que deferuntur per ius pre torium amittit ca.di.minima,ſꝫ hrēditas:q2 hrēditates ꝺlate ꝑ edic ta ꝑtoꝝ mi.ca.di.amittātur.Pone ꝺlata ē bonoꝝ poſſeſſio vnde liberi,filio in poteſtate cōſtituto,fact⁹ eſt ſui iuris,amittet.ne ſuc ceſſionē ſic ꝺlatā ꝑ vnde liberi,dico ꝙ non,vnde eſt ca.di.mini ma per q̄ illa que eſt in poteſtate aliena efficit ſui iuris,tūc non amittitur illa hereditas que ꝺfertur per ſenatuſcō.vel per ius ꝑ torium ſꝫ ꝑ ca.dimi.minimam:illa per quā quis tn̄ ſit in poteſta tē alienā amittitur illa q̄ defertur liberis.Et ſuccedūt ꝑ vnde a gnati,vt.ſ.ti.§.admonēdi.Idē dico i matre mater hꝫ filiū ꝺdit ſe ille filius in arrogationē,alij nō ſuccedunt,mater nec ex capi te cognatoꝝ ꝑ iura iſta,vnde ꝑ talē capi.di.minimā per quā qs tranſit i poteſtatē alienā amittitur illa que defertur per ſenatuſ

3 cōſultū ⁊ ꝑ pretorē,⁊c.C.vnde liberi.† Sed qd valēt iſta iura:Nō pōt eſſe iudex delegatus qui nō eſt canonicus,vel in alia dignita te.Pone impetraui iudicē qui erat canonicus lit.cōteſt.factus eſt priuatus q2 reſignauit,nunquid remanebit iudex:Ur̄ ꝙ nō: q2 res deuenit ad eū caſū a quo incipere non poſſet.melius aūt. ꝙ poſſet fieri eſt de iuribus iſtis non facias arg.de hereditatib⁹ ſꝫ de tutelis:q2 hereditates per aditionē conſummantur ſed tu tele conſummantur per geſtionem,⁊ expectatur curſus geſtiōis ſicut in iudicio curſus iudicij.vnde arguit ſic ꝑ ſimile in tutelis

4 † tutela defertur agnatis ſub nomine agnatoꝝ,ideo ſi ꝺſināt eſſe agnati ſi tutela iā ſit ſuſcepta ꝺſinūt eſſe tutores:ergo cū ꝺ cano nico deferatur iuriſdictio ſub nomine canonici,ſꝫ nō erat capax iuriſdictiōis inquātū priuatur lꝫ ſit lis inchoata corā eo,ſi tamē amittit iſtud nomen ſub quo erat capax iuriſdictionis,ſ.ꝙ deſi nit eſſe canonicus,deſinat eſſe iudex,vt.ff.de ca.dimi.l.tutelas.

1 ☞ Spurij ſiue vulgo queſiti,⁊ naturales tantum qui dicātur ⁊ q ſuccedunt matri.

2 Matris certior eſt cōditio quā patris.

Nouiſſime. Ibi dr̄ ꝙ vulgo queſiti ſuccedūt matri, hoc verū eſt ſi ſit illuſtris,vt.C.ad Or phicianū.l.ſi qs.ſꝫ ibi habebat legitimos,alia filij naturales ēt

1 matri illuſtri ſuccederent.auth.qui mo.na.effi.ſui.§.ſi.† Unde no.ꝙ quidam ſunt nati de coitu qui pōt accuſari,vt de ſtup.vel adulterio.Et tales nō ſuccedunt nec patri nec ēt matri nec a pa tre nec a matre,vt in auth.l.qui.mo.na eff.ſui.Et quidā ſunt na ti in coitu qui nō pōt accuſari,vt in naturali:de hoc nō eſt dubiū ꝙ illi ſuccedūt.Itē in cōcubinatu ⁊ illi ſuccedunt matri.Itē pa tri in duabus vncijs ſi non extant legitimi,vt in auth.qui.mo.na effi.ſui.§.diſcretis.Quidā nati ſūt i coitu min⁹ legitimo.nō em̄ pōt accuſari,vt ex meretrice publica,alias que adminiſtrat i cau pona,Item coitus min⁹ legitimus eſt,nec tn̄ pōt accuſari q2 vili tas iuris talis nō ꝑmittit legū laqueis innodari,vnde accuſari

2 nō poſſunt.† Unō dicit,vulgo queſit⁹:⁊ ſuccedit matri nō patri: q2 incertus eſt.vt hic.Et ſi queritis,qn̄ eſt aliqua publica mere trix:de hoc.ff.de ritu nup.l.palā.ille q eſt nat⁹ ex coitu qui pōt accuſari nullo modo ſuccedit.pōt eſſe ꝙ eſt natus ex aliqua que nō erat meretrix:tpē quo natus eſt,⁊ nūc eſt publica meretrix vn de ei nō ſuccedet:vnde nō ſolū animus ex primo publice facit a liquē meretricē lꝫ hoc dicat:ſed anim⁹ ex primo publice,⁊ actuū frequētia facit eā meretricē publicā.vnō quo ad frequētiā actuū non credo ꝙ ſit publica.Sic dixi.ſ.de iure natu.§.ex nō ſcripto. plures actus qui preceſſerunt faciunt ipſam futurā publicā me retricē nō fuiſſe.ar.l.C.de legi.⁊ conſt.l.leges.

De ſucceſſione cognatorum. Rub.

a **Poſt ſuos heredes ⁊c.** Hic dicitur ꝙ primo admittūtur ſui heredes,⁊ illi quos inter ſuos heredes vocant cōſtitutio ⁊ pretor,vt filius naturalis:datus curie vel nat⁹ ex cōcubinis cū qua poſtea cōtrahitur matrimo nium.Item nepotes ex filia,⁊ pronepotes ex nepotibus ex filio vel filia.nā iſti ꝑ conſtitutiones vocantur inter ſuos:vt.ſ.de he re.que ab inteſta.§.nec inter.⁊.§.diui.Item filius emancipatus ſimilis ſui cui per procuratorem:vt.ſ.e.alleg.de hered.q̄ ab in teſta.deſe.§.emancipati.Poſt iſtos admittunt agnati,tertio ad mittūtur cognati,agnati capite minuti ex iſto tertio capite.ſ.ve niunt per vnde cognati.Fallit in fratribus capite minutis:q2 il li bene admittūtur cū fratribus qui vixerint in poteſtate ad ſuc ceſſionē fratris legitimi:q2 vixerat i poteſtate vſque ad tps mor tis,vt hic,⁊.C.de legi.tu.l.legitimi.Similiter paſ ſi emancipat filiū deſinat eſſe agnatus ei,tn̄ ſuccedit in ea tanquam legitimus vt.ſ.de le.agna.ſuc.§.fin.

ADDITIO.

a ¶ Filius naturalis.Adde ꝙ baſtardus ⁊ naturalis idē impor tant Alex.in cōſi.ij.incip.viſis codicillis.i primo volu.Nec poſ ſunt baſtardi legitimari exiſtentibus legitimis ſm eūdē,Alex.i conſi.clxxxviij icipien.perſpectis verbis in prima col.verſi.Et ꝙ ibi no.Limita tn̄ iſtud,niſi legitimi conſentiant cum agatur ꝺ eoꝝ preiudicio ſm Bal,in auth.preterea per illū tex.C.de natu: lib.

Vulgo queſitos. Et qualiter iſti ſuccedūt ha buiſti.ſ.tit.primo nouiſſi me ſciendū.⁊c.

1 ☞ Succeſſio eſt potius amplianda,quam reſtrigenda.

2 Sobrini proprie dicūtur nati ex duabus ſororibus vel duobus fratribus.nati ex iſtis dicuntur ꝑprie conſobrini.

Hoc loco. Ibi dicitur ꝙ agnati ſuccedunt vſqꝫ ad ꝺ cimū gradū,cognati vſque ad ſeptimum. ſed cū hodie ſublata eſt differentia agnatiōis,vt in aut.de hrēdit que ab inteſta.§.in illa.concluditur ꝙ ⁊ cognati ſuccedat vſqꝫ ad decimum ſicut agnati.Placentinus tn̄ cōcludebat aliter,vnde concludebat ſic ſublata eſt differentia agnatoꝝ ⁊ cognatoꝝ per illam authenti.ſed cognati ſuccedunt vſque ad ſeptimū,vt hic:

4 ergo cognati vſqꝫ ad decimum,verū eſſet † q2 ſucceſſio ampliāda eſt potius quam reſtringēda vt argu.j.de bono.poſſeſ.§.adhuc ꝑ modo arguenda eſt pla.argu.C.de pac.cōuen.tā ſup rub.do. l.legem.Sed tn̄ dico modum alium cōcludendi minorem.vnde authen.de hered.que ab inteſt.§.nuliā.facta eſt ad ampliationē iuris cognatoꝝ nō ad reſtrictionē iuris agnatoꝝ:vnde indiſtinc te ſuccedunt agnati ⁊ etiā cognati vſqꝫ ad decimū gradū.Quidā voluerunt dicere ꝙ infinitū deberent ſuccedere agnati ⁊ cogna ti.ꝙ hoc dr,ſꝫ ipſi nō habēt legem ꝑ ſe,nec rōem.Item dr hic ꝙ cognati ſuccedunt vſqꝫ ad ſextū gradū.Item vſqꝫ ad ſeptimum ſi ſunt nati ex ſobrino ⁊ ſobrini dicūtur nati a duobus fratribus vel ex duabus ſororibus,⁊ ſunt ſibi inuicem in ſexto ſobrini ſo brine ⁊c.⁊ ideo filius ſobrini mei eſt mihi in ſeptimo,⁊ dicit im

2 ꝑprie ſobrinus.† Unde,vt dixi,nati ex duabus ſororibus vel ex duobus fratribus dicūtur proprie ſobrini,⁊ ſūt ſibi i octauo gra du:nati ex iſtis dicuntur proprie cōſobrini.Sed queritur qua re nati ex ſobrino ⁊ ſobrine mee ſuccedunt lꝫ ſint in ſeptimo,alā vſque ad ſextū,nō eſſe reperire ſeptimū gradū i alijs ſicut i iſtis. Dicitur ꝙ in gradibus deſcendentiū inuenies deſcendētes ⁊ a ſcendentes i recta linea,in tranſuerſali inuenies aſcendētes ⁊ de ſcendentes in recta linea aſcendentiū ⁊ deſcēdentiū:raro vel nū quā inuenitur coiunctus vſqꝫ ad ſeptimū gradū.Tritauus me⁹ eſt i ſexto gradu aſcendendo.Itē ꝑnepos i deſcendēdo ē mihi i ſexto vbi reperies tu ꝙ ego ⁊ fili⁹ tuus nepotis mei q ē mihi ſimul,vt ego ⁊ pr̄ tritaui mei hoc ē impoſſibile i linea trāſuerſali poſſ.